

mune i Sydsjælland, der kan siges at have en lav Procent, som har faaet et Beløb, vist ikke over 2 000 Kr., men der var andre Grunde, som talte for, at man imødekom Kommunens Ønske herom. I øvrigt er det Beløb, der er Tale om, i alt væsentligt kommet Kommuner til gode, hvis vanskelige Forhold var udtrykte i en høj Skatteprocent.

Med Hensyn til § 8 udtalte det ærede Medlem, at det maaske var en taknemmelig Opgave at sige, at visse Samfundsklasser skulde betale visse Udgifter. Forsaavidt det ærede Medlem dermed mente, at det var noget, der vilde have de manges Øren, skal jeg dertil føje, at jeg er ganske overbevist om, at det aldeles overvejende Antal af Skatteydere med store Indtægter er fuldt klare over Berettigelsen af dette Standpunkt. Jeg tror, det er meget faa Skatteydere og kun Skatteydere, som er ude af Stand til at bedømme Forholdene fra andet end et snævert egoistisk Synspunkt, som ikke vil erkende, at det vilde være urimeligt, naar det er en Kendsgerning, at der ved Krigen er paaført Merudgifter, da at lade disse Merudgifter betale efter en Skatteordning, der stammer fra før Krigstiden, som er affattet uden Hensyn til dennes Niveau, og som vilde medføre, at disse Udgifter delvis maatte og skulde afholdes af Folk med Indtægter paa 1 200, 1 500—3 000 Kr. Jeg er overbevist om, at det store Flertal af Skatteydere, som er i Besiddelse af større Indtægter, meget vel forstaaer, at disse smaa Skatteindtægter maa fritages, og de kan for Tiden ikke fritages paa anden Maade end ved at lade de paagældende Udgifter betale gennem den Dyrtdidsskat, for hvilken der er givet særlige Regler. Derfor mener jeg, at den nævnte Bestemmelse ikke bør anfægtes.

Anden Næstformand (*Alfred Christensen*): Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg finder ingen Anledning til at komme nærmere ind paa Forhandlingen om selve Reguleringsprincippet, idet jeg synes, det er lagt saaledes til Rette, at de Forhandlinger, der skal finde Sted, bedst foregaar i et Udvalg; der er jo fra alle Sider Villighed til at optage Spørgsmaalet til velvillig Behandling.

Jeg vil gøre et Par Bemærkninger angaaende Udtalelser, der er faldet om Skattespørgsmaalet. Jeg er her uenig med

den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Korsgaard); det er i Virkeligheden en gammel Historie, idet der allerede i Samlingen 1910—11 — eller maaske det var i 1911—12 — forelaa en Betænkning fra den nedsatte Kommission, og Forslag blev fremsat og gennemført i Folketinget, hvorved Tinget fuldstændig erkendte, at den Stigning i Skalaen, som den kommunale Skattelov hjemler, var alt for begrænset. Der blev her i Tinget gennemført et Forslag om en stigende Skala, der gik fra 1 til 9, hvis Indtægten flød af Kapital, medens der ved den gældende Skala, selv naar man gaar til den yderste Grænse, kun er en Spændvidde fra 1 til 5,3, forsaavidt Indtægten flyder af Kapital; hvis det drejer sig om Arbejdsindtægt, er der i Virkeligheden kun en Stigning fra 1 til 3,5. I Erkendelse af, at der her er en alt for lille Stigning ved den personlige Beskatning til Kommunerne, maa ogsaa jeg holde for, at saa længe der er Tale om ekstraordinære Udgifter for Kommunerne, maa Ligningen foregaa efter andre Regler, saa at de, der har haft gode Indtægter, maa bære de forøgede Omkostninger, som paaheviler Kommunerne.

Dette har jeg gerne villet udtale, for at ogsaa min Stilling til Sagen skulde være kendt, da Spørgsmaalet nu er kommet under Debat.

Anden Næstformand (*Alfred Christensen*): Det 5te Medlem for Skanderborg Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg kan kun fastholde, at en normal Udgift kan ikke dækkes gennem ekstraordinær Lov. Naar f. Eks. et Elektricitetsværk — og jeg ved, der findes et saadant — giver 100 000 Kr. i Overskud til den kommunale Kasse, kan jeg ikke finde nogen som helst Rimelighed i, at Tjenestemændene ved et saadant Elektricitetsværk skal have Tilskud ved særlig Lov, og saadanne Tilfælde vil der sikkert kunne nævnes mange af.

Om den gældende Progression er tilstrækkelig eller ikke, skal jeg ikke udtale mig om, men efter de Udtalelser, der blev fremsat af den højtærede Indenrigsminister, og hvortil det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) har sluttet sig, skulde det være umuligt overhovedet at komme bort fra Dyrtdidsloven, før vi faar en ny Skattelov; men det synes jeg dog er et ret urimeligt Standpunkt.